ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7720
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937

Σελήνη 16 Νοεμβρίου. Ἀνατ. 4ή ἐλαχ. 40 Δύσις 7.07. Γενέθλιον Ἰωάννου Πρόδρομου

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΞΕΛΙΞΕΙ ΤΟΥ

Μὲ τὴν ἀναταλὴν τοῦ Νέου Κράτους ἤτις ἐσημειώθη τὴν Ἁγ. Αὐγούστου παρελθόντος ἔτους ἡ Κρατικὴ μηχανὴ ἤτις εἶχεν παραλάβει εἰς ὅλας τὰς τῆς ἐκδηλώσεις, ἐκινήθη μὲ νέαν ζωὴν καὶ ἄρθα στὸν σφρῆγς καὶ ἄρχισε νὰ γίνεται αἰσθητὴ καὶ νὰ ἀποδίξῃ τοὺς ὡραίους καρποὺς της. Ἡ θερμουργὸς πνοὴ ἐνεφυσήθη ἀπὸ ὅλους τοὺς συνεργάτας τῆς σημερινῆς καταστάσεως μὲ ὁφάναστον ζῆλον καὶ ἐργατικότητα. Ἴσηρχε ποτὲ εἰς ὀργανισμὸς τοῦ Τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκινεῖτο μὲ πληθωρικότητα καὶ ἄλλεψιν συστήματος, ὅστις δυσχερῶς θὰ ἐπέβλεπε εἰς τὴν χώραν. Ἀντιθέτως ὁ Εὐρωπαϊκὸς τουρισμὸς ἐκμεταλλευόμενος τὴν μοιραλατρείαν μας κατώθωνε νὰ περισυλλέγῃ τὸ χρῆμα τῶν εὐκαστατάτων ἀμοργενῶν μας καὶ ἡ Ἑλλὰς παρουσιάζετο εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων ἄνευ ἀρχαιολογικοῦ περιεχομένου καὶ μὲ ἔλλειψιν τῶν φυσικῶν αὐτῆς κοιλωνῶν καὶ τοπίων τὰ ὁποῖα ἔδρεπον καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Ἔπερασε ὅμως τὸ κακὸν αὐτὸ νὰ σταματήσῃ. Οἱ πολῖται αὐτοὶ θησαυροὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Νὰ εὑρεθῇ ὁ κατέλληλος ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος νὰ ἐμφυσήσῃ νέαν πνοὴν καὶ νέαν ὤθησιν καὶ μὲ ἐπιστημονικὴν κατεύθυνσιν νὰ ἀναστηλώσῃ εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων τὰ ἀρχαιολογικὰ αὐτῆς μνημεῖα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ. Ἔχομεν εἰς χεῖρας μας τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς Τουριστικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ. Βιβλίον θαῦμα ἐδόθαι μὲ περιλάμπρους πανακοθήματα ἀπὸ τὰ ἐκλαυστέρα μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν φυσικῶν τοπίων μας θαῦμα τέχνης καὶ καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως. Ἡ πρώτη αὐτὴ συλλογὴ τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος παρουσιάζει ὄχι μόνον εἰς τοὺς ξένους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀκόμη οἱ ὁποῖοι δὲν ἠνοήσαμεν ὁπόσον πλοῦτον κρύπτομεν εἰς τοὺς κόλπους μας, ὁποῖα ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ πόσα τοπία τὰ ὁποῖα ἐστρατόδησαν ξένοι καὶ ἠμέτεροι ποιηταί, εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Φοῖβ. Νικολούδης, ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸ ὕψος του καὶ τὴν περιωπήν του. Διότι ὁ νῦν ὑπουργὸς τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Τουρισμοῦ δὲν ἦτο ὁ ἄνθρωπος τῶν καφενείων καὶ τῶν πολιτικῶν συζητήσεων, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος τῆς μελέτης, τῆς ἐργασίας, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη πολλὰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις καὶ ὁ ὁποῖος εἶδε πῶς ζῇ καὶ πῶς κινεῖται ὁ κόσμος αὐτῶν καὶ πῶς ἐκμεταλλεύεται ἐκείνα τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει ἡ χώρα του. Καὶ μὲ τὰς κατευθύνασεις αὐτὰς ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον αὐτὸ ἔργον. Ἔχομεν ὅπ' ὄψας μας τουριστικὰ τεῦχη ξένων χωρῶν. Ὁ λαὸς αὐτὸς προσσαθεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ χώρα του. Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ περιεγιολογήσωμεν, ἡ πρώτη ἐμφάνεισις τῆς Ἑλληνικῆς Τουριστικῆς προσπαθείας διὰ τοῦ ἐκδοθέντος τεύχους, ὑπῆρξε κάτι τὸ ἀνώτερον παντὸς προηγουμένου εἰς τὰς τουριστικὰς προσπαθείας τῶν ξένων χωρῶν. Ἐπιτόμωσις καὶ ἐμφάνεις ἄφθαστος, πλοῦτος ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων, ἔκθεσις τοπίων καὶ φυσικῶν κοιλωνῶν μὲ ἄφογον παρασταικότητα καὶ μὲ ζωντανὴν ἔκφρασιν τοῦ περιεχομένου. Ὁ Ἑλληνικὸς τουρισμὸς δὲν διστάζομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι δόναται μὲ τὴν ἐμφάνειαν τοῦ πρώτου τεύχους του νὰ γένῃ ὑποδείγμα εἰς τὸν ξένον τοιοῦτον. Ἡ ἐργασία τῆς τουριστικῆς προωθήσεως ἐκτείνεται εἰς ποικίλας ἐκδηλώσεις εἰς τὸ πῶς οἱ ξένοι θὰ εὑρίσκουν ἀσφάλειαν, βατοὺς δρόμους καὶ εὐπρεπῆ στέγην. Τοῦτο σήμερον κατορθοῦται μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα.

Ἀναίγεται διάσπλατος ὁ δρόμος τοῦ εἰσρέοντος χρυσοῦ καὶ ὁ φιλοξενούμενος σήμερον εἰς τὴν χώραν μας ἀπολαμβάνει ὅλων αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν τῶν ὁποίων κατὰ τὸ παρελθὸν ἀστερέτο ἐν τῇ χώρᾳ μας. Αὐτὰ ἡ νέα πολιτεία τοῦ τὰ ἐξηφάνισε χάρις εἰς τὴν θερμουργὸν ἐξώρμησιν τοῦ κ. Νικολούδη ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἀμψχωτὴς καὶ ἀκάματος ἐργάνης τῆς τουριστικῆς μας κινήσεως.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΠΙΔΙΟΞΙΣ

Ἄργησα νὰ ἀπαντήσω στὴ τελευταία ἀπάντηση τῆς «Ἕβας». Ἀλλὰ ἡ συγχώρησι. Ὁ ἀνοσβάστακτος ὄγκος τόσων δεκαετηρίδων ἐτῶν ἔχει ἐπιβραδύνει τὸ βῆμά μου καὶ δὲν μπορῶ νὰ πάω οὐδ' ἐπὶ κοῦκα οὔτε σύγχρονα μὲ αὐτὴν στὸ μάκρο, ποὺ παίρνει ἡ ἐπιστολή μου. Μιὰ σκέψις ὅτι ἤταν καλλίτερη ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἀπέναντι τοῦ ἀνδρὸς στὴ ρωμαντικὴ ἐποχὴ ἀδημοίργησε μιὰ συζήτησι ἀπὸ τὴν ἀπόψιάτό,ποὺ ἐξέμυγεν ἀπόψη βάσις τῆς καὶ μεταποιήσεις σὲ ἄλλο ἐπίπεδο. Εἶναι μεγάλο καὶ δυσερεύνητο τὸ ζήτημα τοῦ ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τῆς γυναικός. Ἔχουν μὲ αὐτὸ κατασισοθῆ μεγάλοι κοινωνιολόγοι, ποὺ ὅλοι μὴπορεῖ νὰ τὴ κανεῖς—σκάνταψαν ἀπέναν στὰ δόσλυτα—γράφ ἄλυτα προβλήματα, ποὺ παρουσιάζει τὸ ζήτημα αὐτό.

Εἶναι γεγονός, πὼς ἡ γυναῖκα, ἐπὶτῆρ Ἐνα δρόμο, ἀπὸ τὴν ἔφερε στὴν ἀποκλεῖψη ὅλων τῶν μορφῶν τοῦ κορμιοῦ της καὶ στὴ φλογερὴ σκέφη, πὼς μὲ τὴν ἀποκαλύψαυτὴ ἐξιοθήκε μὲ τὴν ἄνδρα. Ἡ γυναῖκα ὅμως πρέπει νὰ ἔξῃ ὅτι εἶμοσ ὅπ ἡ σημραγματικὴ ἐξουσία καὶ ἐπέβαλε τὴ πατριαρχική, εἶναι ὁ κυρίαρχος καὶ ὁ ἐξουσιαστής.

Ὁ Βίκτωρ Μαργκερίτ ὑπῆρξεν ὁ μεγάλος ἀπολογητὴς τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. Τὴν ἐξόβασε μὲ ὅλα τοὺ τὰ ἔργα μέχρι τοῦ ἐπιτέδου τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν ἐνεφάνισε μὲ τὴν ρεαλισιτικότερη δόναμι στὴ παγκόσμια διανόησι, ἐδιαφορήσας—καὶ πολὸ δίκαια—γιὰ τὴν ἀγρια ἐπίθεσι, ποὺ τοῦ ἔκαμαν οἱ θρησκολογοι(.) Ἀλλὰ ποὺ κατέληξεν; Εἰς τὴν «κομπανιόν». Ἔπῆρε πρῶτα τὴν γκαρσόν, τὴν ἔβαλε νὰ ἀποκαλύψῃ ὅλα τὰ μυστικὰ τοῦ κορμιοῦ τῆς καὶ νὰ παραδόσῃ ἀνεπιφύλακτα ὅλες τὰς σαρκικὲς της ἀποπαίσεις σὲ διεφόρους, γιὰ νὰ τὴν ὁδηγῆσῃ στὸ τέλος πειθήνια πιὰ στὰ χερία ἑνὸς ἀσχημομόρφου γοικουρμᾶ, ξένη ἑνὸς τόσον τολμηροῦ παρελθόντος, ποὺ στὰ διεφορετήσε καὶ ἐπιβλὴ τὴν ἀνεξαρτητη ἀπὸ τὴν ἄνδρα ἀπομικότητά της. Καὶ κατόπιν εὑρῆκε τὴν «κομπανιόν». Σ' αὐτὴ δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐκμετάλλευσι τοῦ κορμιοῦ της. Τὴν ἄφησε νὰ ἐπιβληθῇ μὲ τὴν ἀνεκμετιλή της θόναμη, τὸ κορμὶ της πρωμερίσθη. Καὶ ἡ «κομπανιόν» κατόρθωσε μὲ τὸ πνεῦμα της, μόνο μὲ αὐτὸ νὰ γίνῃ ἰσῃ πρὸς τὸ διάσημο διπνήρρο καὶ πολιτευτὴ ἀσφαλοῦ καὶ ἀστερα νὰ παραδόσῃ σ' αὐτὸν τὸ κορμὶ της, χωρὶς τοὺς τύπους ποὺ θθεμελίωσεν ὁ ἀνερικός ἐγοϊσμός.

Τὴν «κομπανιόν» τὴν νοιώθω. Τὴν Μόνιαν ἔρωτα, τὴν γκαρσόν, τὴν βλέπω οἰκτρὰ ἀποτυχημένη. Καὶ ὅμως ἡ Μόνικα ἐπιστεύσε στὴ δόνομι τῆς ἐπικαλύψεως τῶν μυστικῶν τοῦ κορμιοῦ της. Καὶ ὁ Μαργκερίτ εἶναι ἡ συγχονισμένος κοινωνιολόγος, ὁ συγγραφέας ἀπολογητὴς τοῦ πλέον ἐξωφρενικοῦ ρεαλισμοῦ, ποὺ ζῆ στὸ Παρίσι, στὸ τόπο ποὺ ἡ γυναῖκα ἔχει γίνῃ πρωτοπόρος στὴ γυναικεία ἐξέλιξι γιὰ ὅλη τὴν ὑδρόγειο.

Ἀν πιστεύω νὰ σέλῃ ἀλλη ἀπάντησι ἡ «Ἕβα». Ἀρκοῦν αὐτὰ ὁποθέτω γιὰ νὰ βάλῃ λίγο νερὸ στὸ κρασί της, ἀφοῦ ἄλλωστε ἔχει τόση πνευματικὴ δόναμι, ποὺ τόσο ἐπιτυχῶς χειρίζεται τὸ ζήτημα, ἀν κι' ὁ γυναικεῖος ἐγοϊσμὸς τὴν παρασόρει ἐκεῖ, ποὺ ἀσφαλὲς αὐτὴ δὲν ἐννοεῖ οὔτε θέλει νὰ ἐρεθῇ. Θὰ ἔπρεπε μάλιστα ἀλλήθεια νὰ χρησιμοποιῆσῃ τὴ φυχὴ τῆς δόναμη στὴ καθοδήγηση τῶν ὁμοφύλων της ἐκεῖνων, ποὺ, ἀπὸ ἀπλὴ μίμησι, ἀκολουθοῦν τὸ δρόμο τοῦ γυμνισμοῦ, ποὺ φέρει τὴ γυναῖκα μερικρὰ ἀπὸ τὶς πραγματικὲς ἰδηλίες ἐπιδιώξεις της.

ΘΕΜΗΣ ΣΟΤΗΣ

ΕΔΗΛΩΣΑΝ ΟΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΝΥΜΦΕΥΘΟΥΝ

Εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν παρουσιάθθησαν χθὲς ὁ Ἰωάννης Καράπαπας ἐτῶν 27 καὶ ἡ Χρυσάνθη Καρικκίλα ἐτῶν 20 ἐκ τοῦ χωρίου Πρέβελη καὶ ἐδήλωσαν ὅτι συνδέσμευε αἰσθηματαικῶς ἀπὸ διμήνου ἀνηψιὰν ἐκουσίᾳς πρὸ πενθημέρου, ἐπιθυμοῦνες νὰ τελέσουν τοὺς γάμους τους.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς παρέσχε τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς ἄνω ἐνδιαφερομένους.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΥ ΑΝΟΤΕΡΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν παρηφανικὴ ἑτήσια γιορτὴ τοῦ Κορυφαίου Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου καὶ τὴν ἐπίδειξιν τῆς ἐργασίας τῶν μαθητριῶν αὐτοῦ, κράτησαν τὴν κρίσιν τοῦ γονεῖς; ἐκείνους ποὺ ἐμπόρεσαν νὰ ἔξεκρεμάσουν σὲς κόρες των ἔνα τόσο ἀφοσιωμένο, ἀλφάστον παιδάλλον νὰ τὸ νοήσουν τὴν ἀσθηκτὴν τοῦ ὄντος. Ἀλήθεια! Τὸ Κορυφαίον Ἀνωτέρον Παθεναγωγεῖον ἀποτελεῖ ἐκπαιδευτικὴν ἀναστάσιμον γιὰ τὴν Κεφαλληνία τὸ ἱδρῦθὲν πρότυπον σχολεῖον τόσον ἀπὸ κυθρᾶς ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἱδρύματος δὲν ἀρθμεῖ πολλὰ χρόνια. Ἡ θέσις τοῦ ἄνω, εἰς τὴν τοιῆτα φυσικὴ τῆς ἀμαθθέστατης τοῦ εἶναι γνωστὴ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴ Νηρὶ ἀκρ.

Μὲ πληθυὸν ζῆλον ἀρχίζουν τὴν ἑτήσιν τῶν γονέων. Διὰ τὴν ἑπίτευξιν τοῦ ὁσίου αὐτοῦ σκοποῦ, ἔλαβον τὸ ὁπόθεν κατέλληλον θέσις εἰς τὴν διάκρισιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἱδρύματος.

Ἡ θρησκευτικὴ ἐργασία ποὺ συνοδεύεται ἀκοῦ, εἶναι πράγματι ἀξιοθαύμαστος καὶ εἰμεῖς ὁπόχρεωμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰ πλέον θερμὰ τῶν συγχαρητηρίων μας τόσον εἰς τὴν Πρόεδρον καὶ τὰ διακριτικὰ συμβούλιον τοῦ Κορυφαίου ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐδικὸν τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ.

Ἔκτὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλεσιαν τὰ Ἥρωμα παρέχει εἰς τὰς μαθητρίας του καὶ ἀπαγγελματικὴν μόρφωσιν ὅπου νὰ εἶναι ὀπλισμένοι καὶ τὰ ἀφῆκα ποὺ χρειζζοῦνται γιὰ ν' ἀνταμπεκίσουν τὸν ἄγῶνα τῆς ζωῆς. Μαθαίνουν εἰκιακὴν οἰκονομίαν, μαγειρικὴν, ραπτικὴν, κλεντηνα.

Μὲ καὶ ἡ ἀπορὴ ἔθν τοὺς λεπτ. Μία κελὴ ηφῆσα. ἡ διευθύντρια τοῦ Ἱδρύματος δ. Ἐφήνη Γκλανοῦ ἐπὶ ἔξῃ ὁλόκληρα χρόνια σπαταλᾶ ἀνεκνιλήτους θησαυροὺς προμεριστήσεις. Πόσο τῆς τὸ ἀναγνωρίζουν!

Κείνην σπορτὴν τῆς δ. Γαλανοῦ συμπλήρωνε ἡ ἐκκόμαστος πρόγραμα τοῦ θεοκτηνικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἱερέρχου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κ. Γερμανοῦ.

Καὶ ἄκόμη, μεγάλη ἀπόδειξις τῆς φιλοπονίας καὶ προσκυνικῆς ἔρωτάσις τοῦ Κορυφαίου Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου εἶναι ἡ ἀπόγυρία τῶν ἐμπιδιῶν ἐκθέσεων τῶν μαθητριῶν του (φαπτικὴ, πλεκτικὴ, βιβλιογυκικὴ, χειροτεχνία, βιβλιοσκαπὴ) ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν μαθητριῶν τῆς δ. Κλάρας Μενεῦσι (πλεκτικὴ βιβλία). Ἐπίσης καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καλλιτεχνικοῦ περιεχομένου καὶ ἀπόψεως πρακτικοῦ σκοποῦ. Σὲ βλέμμα τὰν καθηγητριῶν δ. Μαρίας Νάνου, Κλάρας Μενεῦσι καὶ κ. Κικῆς Μενέτου πρέπει ν' ἀπορφεῦν ἡ πιὸ ἔκκτα ἐπαγγέλματα.

Σὰς δὰ ἀξίωσεις τῶν ἐκθέσεων, τώρα εἰς τὰ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους εἶναι ἀρκετεκτιμῆνα ὅλα τὰ πρότόνια τῆς ἐργασίας τῶν μαθητριῶν.

Στὴν ἔκθεσι τῶν ἔργων ραπτικῆς-πλεκτικῆς σὰς σταματᾶ ἡ ἔκκλησις. Ἡ καθηγήτρια τοῦ σχήματος τοῦ δ. Μαρία Νάνου εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ μοῦ ἐπιδείξῃ τὰ ἔκφρασα ἐκθέματα τῶν μαθητριῶν. Μαλλιάρικα, φουστάνια, δούρας, ἔλδόρας μπαστίκ. Ὅλα μὲ ἐξαιρετικὴν αἰσθηκὴν καὶ καλλιεργημένην ἀρμόστεια. Ἄν ἤταν ὁ πυθήκτασε ἄλλοῦ ἐκταθεμένα τὰ ἔργα αὐτά, ἔδν θὰ ἐκαλοῦσαν ἀνάγκες δὰ ἔφγῃκαν ἀπὸ γράμα κορτσιῶν ἀπὸ 12-16 χρόνων. Ἀδύνατο.

Ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων σημειοῦμεν τὰ ἔργα τῶν μαθητριῶν Χρ. Βουλεύτη, Καλ. τῆς Γουναστᾶ, Ἐλ. Γ. Καπαπούρη, Μαρίας Μοντεσάνου, Κάτης Πετρᾶ. Κικῆς Βαλσαμίδου, Ἰουλίας Σταματάτου, Ἐδῶς Γαζῆ, Ρ. Μακρυπάτη, Α. Πετράνη, Ὄλγας Γαλιωτάτου, καὶ Ἀλ. Γασπαρᾶτου, τὰ ὁποῖα διαπρίνονται διὰ τὴν ἀρτιότητα τῆς ἐκτελέσεώς τον.

Ἐπίσης ἔνα πλῆθος ὡραίων ἔργων ἐκθέτουν οἱ μαθήτριαι Ἀδ. Καστράκου, Ἀ. Παπαμιχαράτου, Λία Μεταξᾶ. Ἐλ. Π. Καπεταιάρη, Τζωνάτου, Ἄλκ Μαρινάκη. Ἀρ. Μουσούρη. Κυπαρισσία Κουρκουρέλη, Σ. Καβαλεράτου, Μ. Φραγκοπούλου, Αἰκ. Σγούρου, Λίνα Λεβέρδου, Ἐλ. Φραγκοπούλου, Μαρία Κολαΐτου, Μ. Γεράκη, Ν. Παράνη, Μ. Χαλιάτου, Τίμη Τραυλοῦ, Σ. Σωτηρίου, Ἀνωνία Μουρουτᾶ, Β. Ἰππεκμᾶν, Γ. Ταλιμηζῆ κ. ἄ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΕΦΑΝΙΤΣΗΣ

ΠΟΙΑ ΗΣΑΝ ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΝ ΡΟΣΣΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΜΟΣΧΑ. Μετὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐξουλίζωσαν ραγδαῖως εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, ἔδειν νὰ ἐξετασθῇ πάρα πολὺ ἔργον τὰ πραγματικὰ βάθτιμα ἔσεκα ἐπεκέλεσαν τὰ ἐξοῦλιν ἔρβαρα.

Εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ πιστεύῃ κανεὶς ὅτι ὁ στρατάρχης Τουχατσέφσκυ καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ μετὰ αὐτοῦ τυγκαλεσθέντες στρατηγοί, ἦταν πράγματι ἔνοχοι κατασκοπείας καὶ προδοσίας, ὡς ἐξεκαλοῦσθν νὰ ἀποστηρίζουν οἱ σοβιετικοὶ ἀξιωματοῦχοι καὶ ἡ γένεσι τῆς ἐπίσημοι κύκλοι τοῦ Κρεμλίνου. Ἡ γενικὴ πιστοποίησι ἀνδρῶν τῶν οἱ ὑψηλοτέρας Ρῶσσοι ἀνάστοι ἐξωτικοὶ ὑπενοφοβήσαν καὶ καταπρόσωπον τὴν πατρίδα τοῦ, εἶναι δεδομένε καταστρεπτικὴ διὰ τὸ βιοθνὲς ἀγόνιμον τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν καὶ ἐκκλήτεται κανεὶς νὰ εἶ ἰδόνοντος τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ἄνφρον ν' ἀποκαλυφθῶν εἰς τὸ διεθνὲς κοινόν, ἀπὸ τὴν ἀλφῆ ἀνωμαλίαν ὑπάρχει εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ τοῦτου τοῦ ἐρυθροῦ κολοσσοῦ.

Ἐὰν δόσωμεν πίστιν εἰς μερικὰς φήμας, αἱ ὁποῖαι διεκυκλοφόρησαν κάποιας περιοχὴ εἰς τὴν ἀρχὴν, ὑποφεύ νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ Γερμανοὶ κατέχουν σήμερον τὰ σπουδαιότερα μυστικὰ τῆς ἀθικῆς ρωσσικῆς ἀμύνης, ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν τηλεβόλων καὶ μυβραλλιόβολων μέχρι τοῦ σχεδίου κινηματογράφου ποὺ ἔχει κατασκευασθῆ τὸ ἀρυθὸν γενικὸν ἐπιτελεῖον.

Ὅτι κι' νὰ λέγῃ ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα τὸ μόνον ἀλῆθὲς εἶναι ὅτι ἡ ἀρμόδις στρατιὰ, πεπληρωμένε ἀπὸ πρόνοιαν, τεῖνε ν' ἀποξῆ ἀπὸ τὴν ἔξῃ ἑτῶν ἔναι εἶδος κάμματος τὸ ὁποῖον εἶναι ἄγνωστον πόσε σὰ κομμουνιστικὸν τεῖοτον. Ὁ ἐρυθὸς στρατὰς θεωρεῖται σήμερον ἀπὸ τὴ ἀριστοκρατικὴ τάξις τοῦ Ἔθνους.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ ἐπληροφορήθησαν τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ μεγάλῃ δυσπρόσκλεις τὴν σύλλληψιν ὑπὸ τῆς Γεστάπο πλείστων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

Ἀπὸ τὸν ἀνφῆς ἀρχηγὸν ἕνας ὑπολοιπάθνον ἄτῶν μεταξὺ τῆς Γεστάπο καὶ μερικῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ. Μεταξὺ τῶν στρατηγῶν ἀρχηγῶν συγκαταλέγονται ὁ τυφεκιοβόλος Τουχατσέφσκυ καὶ ὁ αὐτοκτονήσας Γκαμαρνίκ, εἰ ὁποῖοι ἦταν οἱ κυριοὶ τόροι συνεργάται τοῦ Βοροσίλοφ. Ὁ ἀρὴν αὐτὸς, ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει χαρακτῆρα ζωηρᾶς διαπτάσεως μεταξὺ πολιτικῆς καὶ στρατοῦ ἤγινε ἄλλον καὶ νὰ ἐπιβεκνοῦσεται. Ἡ κατάσταις δέσκα αὐτὴ ἀνηφόρχτα πὸὺς θθνοντες τὸ Κρεμλίνου. Ἡ ἀγωνία ἐπιτείθη ἐ ἄταν εἶ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ ἔχουν νὰ κατηβίλλουν ἀνταπαιξὶς προσπαθεῖας διὰ νὰ ἐξωοθεταποιοῦν τὴν ἀπυοκρινικὴ διακυβερνάσαν τῆς Γεστάπο. Ἡ ἀστυνομικὴ αὐτὴ ὀργάνωσις, ἡ ὁποία διεωθόνετο ἀπεοθέσις ἀπὸ τὸ Κρεμλίνον, εἶχε κατορθῆ ὁ τύραννος τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ καὶ ὅσον ξένων ἄτων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν. Μόλις κανεὶς ἀπεπερασε ν' ἀνεξῆ τὸ σπίτι του καὶ καταχωρῆθῆ κατὰ τὸ κρατοῦν τὸ κοπεσάτος, ἀφέσως συλλαμβάνεται καὶ ὑφίστατο ἐξουχεσκαμὴν ἀνάκρισιν μέχρις ὅτου ἀποκαλύψῃ καὶ τὰ πλέον ἀσήμαντα ἄτια τῆς τοιαύτης ἐγκλκῆς σπάσεως του. Ἡ τύχη; ποὺ θὰ τὸν ἀνέμενε ἦτο ἐκ τῶν προτέρων καθορισμένη: εἴτε θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀθανασία πρὸς τὴν Σιβηρίαν ὅλον τῆς ἐξορίας, εἴτε ἄν ἦ ἔχῃ τὸ κατὰ τὸ καθεστῶτος εἶχεν δοῦν λαθῆ εὐφότερον, θὰ ἀπυφασίζετο ἀρέσως Χωρὶς κἀν εἰ εἰκεῖοι του, νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς συλλήψεώς του.

Ὁ Τουχατσέφσκυ ἀνελλὲν λόγῳ τῆς τεχνικῆς του ἀξίας εἰς τὴν ὑψηλοτέρας ἐκθμῆς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας, ἀλλὰ παρακολουθούμενος κατὰ πόδας ἀπὸ τὰ μυστικὰ ὄργανα τῆς Γεστάπο, ἐπέβη τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ὁποῖον ἀρκοῦθθν ἔλεγε ἐν ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἔτη σκεπτικὸς τοῦ Κρεμλίνου καὶ ἡ ψυχὴ τῆς ἐθνικοῦ ἀμύνης συνωμοσίας. Ὁ στρατάρχης Τουχατσέφσκυ κατήγετο ἀπὸ ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν, ὁ γεγονὸς δὲ ἔτι μᾶ ἐπιτήδευσε εἰς τὴν μπολσεβικικὴν κατάπληξιν τοῦ διαφόρου κόσμου τῆς Σοβιετικῆς καὶ δίκαιρῆθη μελλον ἀς ἀπόρριπε πολιτικῆς ἐπιδοξίας.

Τὸ πρόγραμμα τῶν συνωμοτῶσάνων κατὰ τῆς ἐπιστρωμῆς πολιτικῆς τοῦ Κρεμλίνου ἦτο νὰ δόσουν μεγαλύτερον τόνον εἰς τὸν πόρο τὰ ἐκβῆ προσανατολισμὸν τοῦ ἐρυθροῦ καθεστῶτος καὶ νὰ ἀπαναστρέψουν ἐν ἐαυτοῖς τὴν πατροπαράδοτος ἀξίας τῆς Ρωσσίας. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, οἱ συνωμοτοὶ ἐπιφυλάσσονται τὴν σχέσεων αἱ ἄνες εἶχον ἀναπτυχθῆ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆς ἔπωχῆς τοῦ Ραπάλλου, ἀνάσσων νὰ ἐπιτύχουν μὲ τὸ ἔθνος τὸν, μὲν προσέχεται μὲ τὸ Ράϊχ.

Ὁ Τουχατσέφσκυ προσεπαθῆσε πάντοτε νὰ ἀῆ γνωσθῆν ἀφόρτερον τὰ σχέδια τοῦ καὶ ἔδειν νὰ τὰ μαθοῦν οἱ Γάλλοι. Ἐπαλλήνοις περιφόρτωνε καὶ ἀκόμη ἀν δὲ τὴν ἀρχὴν ἀνάγκαν Γαλλίαν ἐν γένοι καὶ ἐπὶ τὸ Γαλλικὸν λεγόμενον ἐξωκόσμον. Ἐν ἔνας Ρῶσσος ἀγορασθῆσας ἀπὸ ἐθνικοῦ καὶ ἐμπορικὴ ἐπιτεθῆ ἐξόδῳ ἐθνικῆς τὴν Ρῶσσικοσοσιαλιστικὴν δικτατορίαν τοῦ Χιτλερ καὶ γυιὸς κάθε ἕνα μὲν Ἰταλίας, ἄτερα ζωηρὰν συνεπάθειαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος.

Ὁ τυφεκιοβόλος στρατάρχης ἐπιστεύ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιθέλοντο τὸν εἰς τὰ ἔθνικὰ ἀγῆθῶν τῆς Ρωσσίας καὶ ἀπαρβῆσεῖσε τὸ ἐφοδιάσῃ τὴν ἀνθενῆ σπαστὰ τῆς Βοστσανικῆς Αὐτοκρατορίας: τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ἰνδίαν, τὴν Ἀπω Ἀνατολήν...

Μόλις ἀνακαλύθθηκαν τὰ σχέδια τοῦ Τουχατσέφσκυ καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ὁ Σταλὶν, φοβούμενος μήπως κλονισθῆ ἡ θέσις του, ἔλαβε δρακόντειαν μέτρα καὶ ἀνθρώπινον κρεοσυνδέλας. Ἐνεῦς 24 ὁρῶν ἔλα εἴγνον δικακονοῦθῆ ἀνδρ